

Serbian
The Entombment
57-0420

SAHRANA

Jeffersonville, Indiana, SAD
20. aprila 1957.

www.messagehub.info

null

"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

“Prihvaćiću Hrista za svog ličnog Spasitelja. Prihvaćiću Ga noćas. Mnogo godina lutao sam od Boga, ali sada se vraćam kući.” Hoćete li Ga prihvatiti večeras da ovo bude novo uskrsnuće vama, da vaš stari život može završiti?

54 Ova gospođa dolazi k oltaru priznati za ostanak. Želi li neko drugi zauzeti svoje mesto ovde, doći ovde s njom na svoju ispovest? Hoćete li ustati i prići oltaru, takođe. Oltar je otvoren. Sigurno. Dođite gore upravo sada. Ako želite stati ovde i moliti se, to je potpuno u redu. Dođite. Hoćete li doći? Prema ispovedanju vaše vere, prema vašoj veri u Sina Božijeg, hoćete li doći sada? U redu.

Na vama je, zapamtite. Vi ste ti. Jesi li grešnik? Jesi li povratnik u greh? Jesi li hladan i udaljen od Hrista? Želiš li iznova ustati s Njim sada, početi život iznova? Šta je s vama, muževi i žene koji ste bili u svađi dugo vremena, svađali se kući? Hoćete li doći i ispraviti to pred Bogom i međusobno sada? Neka Uskrs zaista bude Uskrs vama. Započnite novi dom.

55 Šta je s vama koji nikad niste, koji nikad niste imali molitvu u svojoj kući. Samo biste došli kući iz crkve i pokušali živeti najbolje što ste mogli. Nikad niste okupljali porodicu i molili se. Zato imamo maloletničku delikvenciju i takve stvari. Zato su američki domovi rastrgani. Zar nećete doći, početi iznova večeras? Hoćete li učiniti to? Pozvani ste. Zapamtite, ja sam sada vaš propovednik. Onog dana biću svedok. Dok smo pognutih glava, onda, sada za molitvu.

56 Naš blagoslovljeni nebeski Oče, noćas prinosimo Tebi ovaj auditorijum u najsvečanijoj svetosti svečanosti kako znamo. Ponizno pristupamo Tvom prestolu. I nakon ove propovedi noćas, te-te velike sahrane, On nije tiho ležao. Njegova duša je otišla u područja i dovršila Božiji posao koji je bio određen dovršiti. A sutra ujutro, naći ćemo gde je On otišao kroz područja iznad, pobedio sve u Svom uskrsnuću. Ali On je izašao na Uskrsnje jutro za naše opravdanje. A nalazimo da je On poslao nazad Duha Svetog da osudi grešnog čoveka.

I mi molimo noćas, Gospode, da se setiš onih koji su podigli ruke. Neka bi njihova odluka bila iz njihovog srca noćas, da su primili Tebe i verovali Tebi, i neka bi bili zapečaćeni Pečatom obećanja noćas, Duhom Svetim. Daruj to, Oče. Jer ih predajemo Tebi s ovom porukom noćas. Neka bi blagoslovila one koji su je čuli, one, Gospode, koji će je poneti sa sobom svojim kućama, i usidri je duboko u njihovim srcima. Neka bi živeli na Božijoj Reči. Daruj to, Oče, jer to molimo u Hristovom Imenu. Amen.

SAHRANA

1 Blagoslovljeni nebeski Oče, s prisutnošću Duha Svetog koja je već ovde, pristupamo Tvojim svetosti Reči. Iako s lošim glasom pokušavam se suzdržavati i izgovarati Reči sporo i staloženo koliko samo mogu, molim Tvoje božansko vodstvo i pomazanje Duha Svetog da se pokrene među nama noćas. I može li On koji je svepristutan, može li On uzeti Božiju Reč i dati je svakom srcu, upravo prema našim potrebama. Neka bi nas On hranio večeras dobrim Božijim stvarima.

A noćas, dok govorimo o Reči, neka bi nam srca bila milijama duboko u Golgoti gde je Isus platio svedovoljnu cenu koju je zahtevao Božiji veliki sud od Edenskog vrta. I možemo li danas shvatiti da smo slobodno opravdani Njegovim uskrsnućem i Njegovom smrću, sahranom i uskrsnućem.

2 Noćas mi više nismo od sveta, jer smo otkupljeni cenom dragocene Krvi Sina Božijeg. Neka bismo se zahvalnim srcima okrenuli k Tebi noćas svim umom i snagom, i...koja je u nama, i služili Tebi čistim, neukaljanim srcima.

Daruj noćas, Oče, ako su ovde neki koji Te ne poznaju u oproštenju svojih greha, neka bi ove noći ponizno došli krstu i tamo ispovedili svoje grehe Bogu koji je pravedan i oprašta. I neka bi ovo bila velika noć za sve nas. Mi to molimo u Ime Tvog Sina, Gospoda Isusa. Amen.

3 Evo, mi shvatamo da nema nikoga na zemlji ko je u mogućnosti dovoljno uzeti Božiju Reč i otkriti Je, jer je Reč napisana po inspiraciji. Duh Sveti je Autor Reči.

I dok se na nebu tražio neko da uzme Knjigu i razlomi Pečate, nije pronađen niko na nebu, niti na zemlji, niti ispod zemlje, ko bi bio dostojan razlomiti Pečate ili uopšte pogledati na Knjigu. A tamo je bilo Jagnje koje je bilo zaklano pre postanka sveta, a On je došao i uzeo Knjigu iz ruke Onoga koji je sedeo na prestolu, i razlomio Pečate, i otvorio Reč.

A mi noćas verujemo i imamo poverenja u Njega da će On otvoriti Reč nama. A sada dok čitam iz 2. poglavlja Dela...

4 Kao što sam izneo, prve noći bio je Drugi dolazak Gospoda Isusa, što je bilo u sredu. A u četvrtak uveče bila je Svedovoljna Žrtva. U petak uveče bilo je o Svedovoljnom Pomirenju: Savršeni... Jeste li uhvatili to sinoć? Savršeni, kako možemo biti potpuno bez krivice i savršeni u Božijim očima. A večeras je o "Sahrani". Sutra "Uskrsnuće", upravo po redosledu dana.

5 Evo, odabrao sam noćas za čitanje iz Pisma iz Knjige Dela, 2.

poglavlje i stihovi 25., 26. i 27., zaključno. A čitamo ovo, Petar govori:

David... ta David za nj kaže: Gospod mi je neprestano pred očima jer mi je zdesna da ne posrnem.

Zato se raduje moje srce i kliče jezik; a još će i moje telo odmarati u nadi,

Jer mi nećeš ostaviti dušu u paklu niti dopustiti da Svetac tvoj ugleda raspadanje.

Kako divan tekst za noćas, da dobijemo kontekst Njega u grobu.

6 Prva stvar na koju želimo pog...privući vašu pažnju jeste nepogrešivost Božije Reči. Bog drži Svoju Reč do slova. A noćas želimo koncentrisati svoje misli na to da Bog drži Svoju Reč. Možemo biti sigurni da je Istina sve što je Bog rekao u Svojoj Reči. A vera ne počiva na živom pesku ljudskih ideja ili ljudske teologije, već u konačnom počiva na nepomičnoj steni Božije večne Reči, Reči.

Ako je Bog to rekao, to je zauvek istina. On to nikad ne može povući i reći: "Nisam tako mislio." Ja mogu reći nešto i vi možete reći nešto, a onda smo skloni tome da to moramo povući jer smo to rekli najbolje što smo znali i najbolje što smo mogli. Ali onda, Bog se toliko razlikuje od nas. On je beskonačan, zato On ne kaže nešto osim ako je to apsolutno savršeno. On to nikada ne mora povući. Nikad se ne mora izviniti zbog onog što je rekao. To zauvek ostaje istina.

7 Čak i za Isusa u ovim velikim danima koje slavimo, kada je Bog zaista ubio Svog Sina za grehe sveta, bilo je možda i hiljade godina pre nego što su temelji uopšte postavljeni. Bog je izgovorio Reč, a to je gotov proizvod na nebu kada Bog to kaže. Već je gotovo. O, kada bismo samo mogli shvatiti šta to znači, koliko bismo samo drugačiji ljudi bili. Videti u Njegovim Knjigama sud koji je postavljen ovde za nepokorne, to bi navelo čoveka da se preispituje iz sata u sat, a navelo bi pravedne da se vesele iz sata u sat kada čitaju blagoslove koje je Bog obećao vernima. A mi možemo biti sigurni da će se svaka Reč ispuniti. Samo usidrimo svoje duše na to. Uvek je bilo tako.

8 Kada je Bog progovorio Noju još davno u prepotopnom svetu, možda i pre nego što je Biblija uopšte napisana (ili barem ova Biblija da je napisana), Bog je rekao Noju da dolazi oluja i da će vode prekriti zemlju. A bez i jednog dokaza da će se to dogoditi, sve je bilo jako suprotno, Noje pokrenut strahom izgradio je barku, pripremio je. To je bilo za spasenje njegovog domaćinstva i njega. Bog ga nikada nije izneverio jer je to bila Njegova Reč. Moralo se dogoditi kada je Bog rekao da će se dogoditi.

9 Evo, kada je Job, najstarija Knjiga u Bibliji koja je napisana verovatno pre nego što je napisan Postanak, a uključena je u Bibliju... I Mojsije je

On je rekao: "Ne, sine, ne sećam."

On je rekao: "Sećaš li se života malog dečaka kojeg si spasio pre mnogo godina od odbeglog konja?"

Rekao je: "Da, sećam se toga."

On je rekao: "Ja sam taj dečak." Rekao je: "Sudijo, onda si me spasio. Spasi me sada."

Sudija ga je pogledao i rekao: "Sine, tog dana bio sam tvoj spasitelj. Danas sam tvoj sudija."

Danas je On tvoj Spasitelj. Grešniče, sutra ti On može biti Sudija. Razmišljamo o tome sada dok muzika svira i svi se mole, oni koji su na polju molitve s Bogom.

51 Pitam se, brzo sada noćas, oni koji žele prihvatiti Hrista za ličnog Spasitelja, recite: "Bože, smiluj se meni, grešniku. Ja želim doći prolivenom krvlju. Umoran sam od pridruživanja crkvama i trčanja s mesta na mesto. Želim biti nanovo rođen. Želim iskustvo u svom srcu da znam da je Hrist otkrio Sebe meni duhovnim otkrivenjem o kojem si govorio, brate Branhame. Želim duhovno otkrivenje, po Duhu Svetom u svom srcu, da me oživi. Učini Hrista realnijeg meni nego što sam sam sebi. Želim to iskustvo, brate Branhame. Hoćeš li se moliti za mene dok podižem ruku?"

Hoćete li sada podići ruke, koji želite da vas se seti? Neka vas Bog blagoslovi gospođo. Neka vas Bog blagoslovi tamo iza, gospođo. To je dobro. Neka vas Bog blagoslovi, gospodine. To je dobro. Podignite ruke, eto, dignite ruke gore.

52 Kako se možete sramotiti? Možeš li odbaciti nešto kao To, prijatelju? Zapamtite...

"O," kažete, "brate Branhame, propovednici su propovedali godinama." Znam, ali jednog skorog dana prestaće s propovedanjem. A kako stvari izgledaju, to bi moglo biti odmah. Vi ćete čuti svoju poslednju službu. Iskreno, možda je ovo vaša poslednja.

"O," kažete, "ja sam mlad." To nema veze. Smrt ne pravi razliku među ljudima, ili dobi, ili sposobnostima. Hoćete li sada prihvatiti Njega za ličnog Spasitelja podizanjem ruke i govorenjem: "Bože, smiluj mi se." Podignite ruke s ostalima i recite: "Sada želim prihvatiti Hrista." Hoćete li podići ruku?

53 Neko ko je povratnik u greh, recite: "Bože, smiluj mi se. Želim se vratiti Hristu noćas, da sutra bude novo uskrснуće za mene." Hoćete li podići ruke? Dignite ruku. Recite: "Smiluj mi se. Želim sada doći." Hoćete li učiniti to? Podignite ruku, recite: "Bio sam povratnik u greh, ali noćas..." Neka vas Bog blagoslovi, gospođo. Neka vas Bog blagoslovi. To je dobro.

sam oboje, smrt i pakao." Šta je to bilo, brate? On je imao ožiljke na Svojoj ruci da bi pokazao da je bio u bitci. Slava Bogu na visinama. On je taj moćni Pobjednik. "Evo ih, Oče: Abraham, Isak i Jakov."

Mogu Ga čuti kako govori: "Sine, popni se ovde pored Mene i sedi mi zdesna dok ne položim dušmane za podnožje tvojim nogama." Brate, jednog dana On će ponovo doći, a kakav dan će to biti!

On nije bio besposlen dok je bio u grobu. Mi mislimo da je On samo ležao tamo, mrtav. Ali On je dole i dalje pobeđivao. Otišao je dole i uzeo ključeve Satani. On drži ključeve smrti i pakla noćas. On je rekao: "Jer ja živim i vi možete živeti, takođe."

47 Pitam se noćas, moj dragi brate, sestro, jeste li razmišljali o tome iskreno? Shvatate li da vi živite samo zato što On živi. Jeste li pristupili tome dovoljno da ponudite sebe i kažete: "Bože, evo me, grešnika. Smiluj mi se." Jeste li ikad prihvatili tu svedovoljnu Žrtvu? Jeste li Mu ikad rekli da Ga volite? Povredi li vas kada pogrešite? Ako nikad niste došli do tog iskustva sada u ovoj sahrani... Kada nam vreme prolazi, upravo se dobro osećate.... Ali pitam se, ako nikada niste primili Hrista za svog ličnog Spasitelja, pitam se da li biste učinili to dok poginemo naše glave samo na trenutak u Reči molitve.

48 Sviraj to: "Ispucane stene," ako želiš, sestro Gertie, ako imaš to. U redu, bilo šta je u redu.

S pognutim glavama, postaviću vam vrlo iskreno pitanje. Zapamtite prijatelji, grešnici ili sveci, vi ne prestajete postojati kada vas sahranimo. Vaša duša je negde. Evo, Isus je posetio oba mesta prema Pismu. Gde bi vas On pronašao da noćas odete? Da li bi vam se vrata milosti zatvorila ispred lica jer ste odbacili? Zapamtite, ne samo da je On Spasitelj. On je Sudija. Vi ste sudija sada. Kako sudite Njemu? Neka vam On sada bude Spasitelj.

49 Pada mi na pamet mala priča. Nedavno je dečak sedeo u kočiji. Puška je opalila niz ulicu, a konji su pobjegli i trčali su preko litice. Mladi kauboj je otrčao i zaustavio konje upravo pre nego što je kočija poletela preko litice, jer je beba bila u njoj. On je spasio život mališanu.

Mnogo godina nakon toga, bili su na sudu. Isti taj dečak je počinio kriminalno delo, otišao pogrešnim putem, bio kriv. Pio je, kockao, ubio čoveka i bio je kriv, dokazano kriv. A sudija je ustao i rekao: "Osudujem te da te obese za vrat dok tvoj smrtni život ne prestane."

50 Taj mladić je rekao: "Sudija!" I prekinuo je tok suđenja kada je preskočio preko ograde i pao sudiji pred noge po milost.

Rekao je: "Sudijo, pogledaj moje lice. Zar me se ne sećaš?"

napisao Postanak. Job u svojoj Knjizi, on je svečano počivao na obećanju koje mu je Bog dao. I on je stajao uz svoju žrtvu paljenicu bez straha u srcu. Znao je da ono što je Bog rekao, da Bog može izvršiti. I kada se sve činilo suprotno, Job je čvrsto stajao jer je Božije obećanje bilo čvrsto. Bog je obećao Jobu i Job je počivao na tom obećanju.

10 O, kada bi crkva ikad mogla doći do tog mesta da može svečano počivati na Božijoj večnoj Reči da je istina, kakva razlika bi tu bila, kakva korekcija bi tu bila, kakvo odsecanje bi tu bilo, kakva radost bi tu bila, kakva sila bi tu bila, kada bi ljudi i žene uzeli Boga za nominalnu vrednost, šta je On rekao je Istina. Bez obzira kakve su okolnosti, to nema nikakve veze s tim. Bog je tako rekao, to sve stavlja na svoje mesto.

A Job, dok je bio u najvećem iskušenju od svih svojih iskustava, kada je smatran u prisutnosti Božijoj kao pravednik. Čak je i Bog rekao da je savršen. Nije bilo čoveka na zemlji kao on. A Satana je dobio privilegiju da ga može kušati. Rekao je: "Učiniću da Te prokune u lice."

I on je skoro oduzeo Jobu život, i učinio bi to, ali je Bog povukao granicu, rekavši: "Možeš mu učiniti bilo šta, ali mu nemoj oduzeti život."

11 Onda, dok je Job stajao u samoj kušnji u kritičnom trenutku, rekao je: "Znam da moj Izabavitelj živi i u poslednji dan On će na zemlju stati. Mada i crvi unište ovo telo, ipak ću u svome telu Boga gledati." Bez obzira koliko se činilo tamno i koliko se činilo nestvarno, bilo je nešto na šta je Job usidrio svoju dušu: Božije večno obećanje. O, kada bismo mi samo mogli učiniti to. Zapazite, on je počivao na obećanju: "Znam da moj Izabavitelj živi."

I želim da zapazite, nadalje želim reći da je Job specifikovao svoje mesto sahrane. I kada je Job umro, sahranjen je tamo.

12 Bio je još jedan čovek po imenu Abraham koji je držao Boga za Njegovu Reč. A on je verovao Bogu i nazivao je stvari koje su bile suprotne obećanju koje mu je Bog dao, kao da nisu. On je držao Boga za Njegovu Reč. I kada su dani prošli, i nedelje i meseci, a čak su prošle i godine, to nikad nije zbunilo Abrahama ni malo. Biblija kaže: "Ali pred Božijim obećanjem nije se pokolebao, kroz neveru, nego je bio veran davši slavu Bogu."

Kada se sve činilo, svaki dan, jednostavno je postajalo sve teže svaki dan, ali umesto da je postajao slabiji, Job je postajao sve jači svakim danom. O, kakvu blagoslovljenu sigurnost mi imamo. Kada se čini da poteškoće postaju sve veće i čine stvari koje je Bog obećao nemogućima, umesto da skrenemo nazad u svet, trebali bismo stajati još čvršće nego smo ikad stajali na OVAKO GOVORI GOSPOD. To bi trebalo rešiti sve kada Bog kaže nešto.

13 A Abraham je nazvao stvari koje su bile kao da ih nema jer su bile u suprotnosti s Reči. A kada je Abraham izgubio svoju dragu ženu, Saru, nakon što su mnoge godine živeli zajedno, kupio je komad zemlje blizu mesta gde je Job sahranjen, i sahranio je Saru. Pitate se zašto? Oni su bili proroci. Videli su. Kontaktirali su Boga. I dakle, kada je Abraham umro, bio je sahranjen sa Sarom.

Dakle, on nije hteo da mu ti ljudi daju taj komad zemlje. On ga je kupio pred svedocima. Kako divan tip krštenja. On ga je kupio pred svedocima, da je to njegov posed. O, na taj način pravi vernik treba da dođe, ne da se zavuče u ugao, već da stane pred svedoke: "Ja sam svedok Gospoda Isusa i Duha Svetog, i njegovih velikih dela," i još mnogo toga dok gledamo kako dolaze zli dani.

14 A onda kada je Abrahamov sin, što je bio Isak, obećano je da će mu biti dan... Kada je Isak umro, on je sahranjen s Abrahamom. A Isak je dobio Jakova.

Kada je Jakov umro skroz dole u Egiptu... Ali zapazite, pre nego što je umro, rekao je svom sinu proroku Josipu: "Dođi ovamo, sine, i stavi ruku na moj hromi kuk." Jer, setite se kako je hramao zato što je Anđeo Gospodnji dotakao njegov kuk i on je šepao od tog dana nadalje. Rekao je: "Stavi ruku na moj kuk i zakuni mi se Bogom naših otaca da me nećeš sahraniti ovde u Egiptu." Zašto? O, oni su imali Reč. Imali su otkrivenje.

15 I mogu li se zaustaviti ovde reći da je crkva živog Boga izgrađena na božanskom otkrivenju. Ne na denominaciji, organizacijama, ne na učenjima i doktrinama, već na duhovno otkrivenoj istini živog Boga.

Avelj je imao to u Edenskom vrtu kada je crkva počela. Kako je on znao da treba prineti jagnje? Zašto on nije prineo voće kao Kain? Jer njemu je to bilo otkriveno.

Isus je jednom govoreći rekao: "Šta ljudi kažu ko sam ja, Sin čovečiji?"

"Neki kažu da si Mojsije, i Ilija, i tako dalje." On je rekao: "Ali za koga me vi držite?"

Vidite, ne počiva na nečemu šta neko drugi misli. To je ono za šta znate da je istina. "Šta ti kažeš?" To pitanje trebalo bi biti stavljeno pred lice svakog od nas noćas: "Šta ti kažeš?"

Petar je brzo odgovorio bez odugovlačenja. Rekao je: "Ti si Hrist, Sin Boga živoga."

A Isus Koji je poznavao tajne svih srca, jer je On bio niko drugi već Jahve objavljen u telu, i On je rekao: "Blago tebi Simone, Jonin sine, jer ti telo i krv to nisu otkrili, već je to učinio Moj Otac koji je na nebu. I na toj

sveti koji su spavali u zemaljskoj prašini uskrснуše te izadoše iz grobova." Ko su bili ti? Abraham, Isak, Jakov, Job, oni koji su duhovno otkrivenim otkrivenjem znali da će Izbačitelj jednog dana stati na zemlju. To su oni, prvina plodova od onih koji su usnuli.

Oni su tamo šetali gradom. Mogu videti Saru i Abrahama, mlade i pune-i zgodne, i-i pune života, više neće biti stari, više neće biti bolesni, više neće gladovati, kako hodaju okolo u svojim telima.

44 Kajafa je stajao tamo i govorio: "Znate šta, nešto se dogodilo juče, samo pogledajte nered u kojem je ovaj hram. Tamo je... Moramo naći nekoga ko će zaštititi taj zastor. Pogledajte tu preokrenutu posudu za žrtve. Šta se dogodilo? Je li taj čovek bio astrolog? Je li bio vračar? Ili, šta se dogodilo? Ej, dođi ovde, Josipe, ko je taj mladi par što stoji tamo?"

Abraham je rekao: "Sara, prepoznali su nas. Bolje da izađemo."

"Pokazali se mnogima." To nije bilo sve. Dok završavamo, posmatrajte. Jednog dana nakon što je On - što su oni posetili: Abraham, Isak, Jakov i svi oni posetili su domovinu. Kada je Isus ustao...

Kažete: "Brate Branham, je li to mitski?" Ne, sigurno. Pokazaću vam citate iz Pisma za nekoliko minuta.

Kada je On počeo ustajati, oni su samo videli Njega, ali starozavetni sveci su otišli s Njim jer Biblija kaže da je uzašao vodeći sužnje i dao dare ljudima. I mogu Ga videti kako uzlazi i ujedinjuje se sa Svojom crkvom.

45 Dvojica anđela iz benda koji je svirao muziku, vratili su se i rekli: "Vi Galilejci, zašto stojite i gledate gore? Jer isti Isus koji je uznesen, vratiće se ponovo." Sigurno. Oni su požurili da se pridruže povorci.

I kroz nebo Isus i starozavetni sveci su prošli. Prošli su Mesec, prošli su Sunce, prošli su zvezde. I kada su došli pred to veliko, predivno belo nebo, starozavetni sveci su povikali, citirajući Pismo: "Dižite se, dveri večne, podignite se. Dižite se, dveri večne, podignite se, da uđe Kralj slave!"

Svi anđeli su se okupili na vrhu balkona neba i rekli: "Ko je taj Kralj slave?"

Starozavetni sveci su rekli: "Jahve silan i junačan, Jahve silan u boju. On je Pobednik!"

46 Anđeo je pritisnuo veliko dugme i biserna vrata su se otvorila. Pravo kroz grad Jerusalim došao je veliki, moćni Pobednik dovodeći starozavetne svece. Anđeoski bendovi su svirali, dok su anđeli uzvikivali. On je bio moćni Pobednik. Imao je ključeve smrti i pakla koji su Mu visili na boku. Prošao je pravo uz palate Slave dok nije došao do prestola. I On je rekao: "Oče, evo ih. Oni su verovali Tvojim Reči da ću doći jednog dana. Pobedio

je. Nakon Svog uskrsnuća On je rekao: "Imam ključeve smrti i pakla." Petar je imao ključeve Kraljevstva. Satana je imao ključeve smrti i pakla, ali ih sada Isus ima. On je Šef.

41 Ovde On počinje. Dolazi Uskrs. Vreme brzo prolazi. Ali, postoji još jedna grupa. Gde je Job? Gde je Abraham? Gde su oni? Gde su ti ljudi koji su verovali Božiju Reč? Je li ih On zaboravio? Je li ih smrt uništila? Je li to bilo sve od njih? Nikad, nikad, Bog mora održati Svoju Reč.

Mogu Ga videti. Zavirimo malo u raj i pogledajmo tamo preko. A ja vidim Abrahama i Saru kako hodaju okolo, i uskoro [Brat Branham kuca - urednik.] neko na vratima. Abraham odlazi otvoriti vrata. Kaže: "Draga, dođi ovde. Pogledaj ovde. Pogledaj ovde, to je isti Onaj Koji je stajao samnom ispod hrasta onog dana." On je Abrahamov Bog.

Upravo tada mogu videti Daniela kako gleda preko ramena i kaže: "To je Stena koja se odlomila s planine, sigurno kao što stojim ovde."

Vidim Joba kako ustaje i kaže: "To je moj Izbavitelj za kojeg sam rekao da znam da živi i da će jednog dana stati na zemlju. Moje telo možda nije ništa više od kašike pepela, ali za petnaest minuta opet ću biti u njemu. To je On."

Jezekiel je pogledao preko i rekao: "Video sam istu tu Osobu kao Točak usred Točka kako se vrti skroz usred vazduha." O moj Bože.

Onda dolazi Enoh. Enoh je rekao: "Video sam Ga kako dolazi s deset hiljada Svojih svetaca da izvrši sud."

42 Starozavetni sveci su čekali, sigurno jesu. Pod pomirenjem krvlju nisu mogli ići u prisutnost Boga-Boga neba, jer krv jaraca i ovnova nije mogla oduzeti greh.

Ali On je rekao: "Braćo Moja, Ja sam Taj što mislite da sam. Ja sam ženin Potomak. Ja sam Sin Davidov. Ja sam Sin Božiji. Ja sam devičanski rođen. Moja krv vas je izmirila. Čekali ste pod krvlju ovnova i jaraca, ali sada Moja krv izmiruje i vi ste slobodni. Hajdemo gore, uskoro će Uskrs." Samo mislite, to se dogodilo pre oko hiljadu i devetsto i nešto godina od večeras.

43 Mogu čuti Abrahama kako kaže: "Gospode, kada se ponovo vratimo u svoja tela, Sari i meni se to toliko svidelo, da li bi Ti smetalo da se samo kratko zaustavimo na Tvom putu?"

Pa, mogu Ga čuti kako kaže: "Pa, ne, naravno da ne. Ostaću sa Svojim učenicima oko četrdeset dana. Razgledajte okolo i vidite kako sve izgleda."

Tog slavnog Uskrasnog jutra (gde ćemo nastaviti ujutro, Gospodnjom voljom) kada je On ustao iz mrtvih, Biblija kaže u sv. Mateju 27 da "Mnogi

steni izgradiću Svoju Crkvu, a vrata pakla ne mogu je nadvladati."

16 Mi ljudi dok idemo, mi luterani želimo hodati u veri, mi metodisti želimo uzvikivati da bismo dobili To, vi pentakostalci želite govoriti u jezicima da biste dobili To, ali to je na desetke miliona milja udaljeno od Toga.

To je božansko otkrivenje Gospoda Isusa Hrista, Osobe Njegovog Bića, objavljeno u srcu. "Na toj steni sagrađiću Svoju Crkvu, i vrata pakla neće je nadvladati." To je savršeno s Matejem 24-5:24-ili sv. Jovan 5:24: "Ko sluša moju Reč i veruje onome koji me posla, ima Život Večni i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život." Ne zato što ste bili dotaknuti nekom emocijom, već zato što ste imali privilegiju da se Hrist otkrije vama s neba: "Na ovoj steni sagrađiću Svoju Crkvu."

17 A onda Jakov, kada je umro, njegovi sinovi su zapakovali njegovo telo i bio je sahranjen s Abrahamom, Isakom, Sarom i Jobom, u svetoj zemlji u Palestini.

Onda Josip, pošto je bio prorok, on je prosperirao dole u Egiptu. On je znao Boga. Bog se otkrio njemu. I kada je on umro, rekao je: "Nemojte sahraniti moje kosti ovde, već stavite...kada... Jednog dana Bog će vas sigurno posetiti." Zašto? On je svečano počivao na Reči Božijoj Mojsiju: "Četiristo godina služiće ovom narodu, ali ja ću ih izvesti." On je svečano počivao na Reči.

Kako divna ilustracija ovde. Ako primetite, svaki Jevrej koji bi prošao s leđima koja su goniči robova bičevali do mesa, kada bi on pogledao na kosti proroka Josipa, znao je da će jednog dana oni izaći. Jer su te kosti ostale tamo za spomen da će jednog dana oni izaći.

18 Pre oko petnaest ili osamnaest godina, kada je Billy Paul, mališan od oko pet godina, jedva toliko... Imali smo mali cvet koji smo nosili na grob njegove majke u zoru jednog jutra na Uskrs, baš kada je sunce izlazilo, provirivalo, ili je to bilo upravo pre zore, pa smo išli na službu. I dok smo hodali prema grobu, mališan je skinuo šešir dok smo prilazili mestu gde su sahranjene njegova mala sestra i majka. A on je počeo jecati i plakati, i rekao je: "Tata, je li mama tu dole u toj rupi?"

Rekao sam: "Ne, sine. Ona nije tu dole u toj rupi. Njoj je milion puta bolje nego tebi i meni." On je rekao: "Hoću li videti mamu ponovo?"

Rekao sam: "Božijom milošću, ako to želiš, moći ćeš je videti ponovo." Rekao je: "Hoće li njeno telo ikada ustati iz ovog groba?"

Rekao sam: "Dušo, zatvori oči, a ja ću ti ispričati malu priču. Pre mnogo stotina godina ovog jutra, grob je ostao prazan." Rekao sam: "To je spomen onima koji sanjaju u Bogu da će ih Hrist dovesti sa Sobom kada On dođe." Bez i tračka sumnje, ja svečano počivam na Božijem večnom

obećanju.

19 Kao Job iz davnina, kada je on čuo to "iz praha si uzet, u prah ćeš se vratiti", mene to podseća na Longfellowa koji je rekao:

Ne govori mi žalosno,
Da život tek isprazan je san!
I da mrtva je duša koja sniva,
I ništa nije kakvim se čini.
On je rekao:
Da, život je stvaran! Život je zbilja!
A grob mu nije cilj;
Iz praha si uzet i u prah ćeš se vratiti,
Nije rečeno za dušu.

Oni to nazivaju teofanijom, da kada napustimo ovo odlazimo negde drugde. Gde god da je to, ja uzimam Reči apostola kada je rekao: "Ako se ovaj zemaljski šator ili prebivalište ruši, imamo jedan koji nas već čeka da se preselimo iz ovoga u taj."

20 Abraham, Isak, Jakov, Job, svi proroci, oni su verovali i imali poverenja da dolazi uskrснуće, da dolazi Izvavitelj. Oni su prorokovali o Njemu. Enoh je prorokovao o Njemu, svečano je počivao, zapečatio svoje svedočanstvo time. Isak, Jakov, Daniel, Jeremija, Jezekiel, oni su svečano počivali na vremenu da će doći Mesija.

A oni su umrli i duše su im otišle u raj. Oni nisu mogli otići u Božiju prisutnost jer (Juče smo to imali.) krv ovnova i jaraca nije mogla oprostiti grehe. Samo je prekrivala grehe, što je govorilo o danu kada će savršena žrtva; jer životinjska krv nije se mogla vratiti na prinosioca žrtve, jer u tom slučaju on ne bi prestao prinostiti žrtve tog tipa.

Ali kada je Sin Božiji umro, život koji je bio u Njemu bilo je ništa drugo već Bog, da se vrati i prisvoji nas u Božiju porodicu. A sada smo Božija deca, Život iz Njegove krvi.

21 Zapazite sada brzo dok nastavljamo. Kada su nazad u Starom Zavetu i oni koji su verovali i prinosili žrtve, a umrli su u veri u iščekivanju tog vremena... Razlog zbog kojeg su ti proroci to radili, i što su hteli da ih sahrane u Palestini, oni su znali da se uskrснуće neće dogoditi u Egiptu. Dogodiće se samo u Palestini.

To je ono što kažem noćas. Mene svakako nazivaju. Nije me briga kako me ljudi zovu. Meni to ništa ne znači. Jedino što želim jeste znati ovo: da sam bio mrtav, a život mi je sakriven u Hristu, kroz Boga, i

Tamo je bila žena, tamo je bio muškarac, tamo su bile mlade dame, tamo su bili stari, svi su bili zajedno u tom odvratnom mestu koje se zove zatvorom izgubljenih duša.

Da imam vremena, voleo bih vam ispričati. Možda je bila samo vizija. Ali, jednom sam posetio to mesto i dozivao milost kada sam bio grešnik i išao na operaciju. Kada sam izašao, stajao sam na zapadu s rukama podignutim prema nebu, a krst me je obasjavao.

37 Ali na tom mračnom mestu tamo, Isus je prišao vratima. Sve je moralo posvedočiti da je On Božiji Sin jer je njima propovedano tokom patnji u danima Noje. Pokucao je na vrata. Rekao je: "Ja sam Onaj o Kojem je govorio Enoh. Ja sam ženin Potomak koji je trebao zatirati glavu zmijcu. Svaka Božija Reč se ispunila. Ja sam upravo umro na Golgoti i otkupio sam Svoju Crkvu. A Onaj o Kojem je Enoh govorio sam Ja." A oni su bili bez milosti, bez nade, jer su zgrešili. A vrata su se zatvorila pred njima.

38 Skroz dole u području demoni, skroz dole na samim vratima pakla, On kuca na vrata. [Brat Branham kuca - urednik.]

Ovo se događa dok je On u grobu, Njegovo telo, i čeka uskrснуće. On je posetio mesta na koja odlaze pravedni i nepravedni, gde ćete vi otići jednog dana, na jedno ili na drugo mesto.

A On kuca [Brat Branham kuca - urednik.] na vrata pakla. I kada je to uradio, đavo je prišao. I mogu čuti kako govori: "O, konačno si stigao. Stvarno sam mislio da te imam kada sam ubio Avelja."

39 Vidite, kada je obećan taj Potomak u Edenskom vrtu, Satana je konstantno pokušavao uništiti to Potomstvo. A Aveljova smrt i dolazak Seta bila je samo smrt, sahrana i uskrснуće Hrista. To Potomstvo mora nastaviti. A on je to pokušao uništiti.

On je rekao: "Mislio sam da Te imam kada sam uništio Avelja. Mislio sam da Te imam kada sam uništio proroke. Bio sam siguran da Te imam kada sam Jovanu odrubio glavu. Ali sada, nakon svega, stigao si. Sada Te imam." O moj Bože!

40 Mogu Ga čuti kako kaže: "Satano, dođi ovamo." On je sada Šef. Nagnuo se, skinuo ključeve smrti i pakla s njegovog boka i obesio o Svoj Vlastiti bok. "Želim ti objasniti: dugo si bio blefer. Ja sam devičanski rođeni Sin živoga Boga. Moja krv je i dalje mokra na krstu i puna cena je plaćena. Ti više nemaš prava. Opljačkan si. Daj mi te ključeve." To je tačno. Okrenuo se i snažno ga odgurnuo, zalupio vratima i rekao: "Ostani tamo. Ja sam Šef od sada nadalje."

On sada nije imao ključeve Kraljevstva jer ih je dao Petru. Prošli smo to ujutro na vodenom krštenju. Ali je imao ključeve smrti i pakla, i uzeo ih

proći kroz male patnje? Šta je On učinio za nas! Razmišljajte o tome, prijatelji. Proučavajte to.

33 Rimski vojnik je rekao: "Zaista, to je Sin Božiji." Grešnik je to morao prepoznati.

Juda je rekao: "Izdao sam nevinu krv." On je to morao prepoznati. Celi svet je to prepoznao.

Gde je onda On otišao? Kada čovek umre, je li to kraj? Ne, zaista. On je morao tako umreti jer Božija Biblija kaže da će tako umreti. A On je verovao Božijoj Reči. To je razlog zašto je On mogao reći u Svom životu: "Uništite ovaj hram i ja ću ga podići za tri dana."

Jer je David samo jednom u Bibliji rekao pod inspiracijom, kada je David, Božiji čovek, prorok koji je bio pomazan Rečju, rekao: "Jer nećeš dati da pravednik tvoj truleži ugleda niti ćeš mi ostaviti dušu u podzemlju."

34 Isus je rekao: "Uništite ovo telo i ja ću ga podići za tri dana." On je znao da Božija Reč ne može izneveriti. O moj Bože!

Ako je On mogao svečano počivati na tome, verujući da Božija Reč ne može izneveriti, koliko više možemo mi svečano počivati da smo nanovo rođeni Duhom Svetim, a On je svedok u našem srcu upravo sada da znamo da naš Izbavitelj živi i da će ponovo doći jednog dana. Počivajte sigurni da će one koji su u Hristu Bog dovesti sa Sobom.

Zapazite sada. On je bio tamo. Znao je da niti jedna stanica tog tela ne može istruliti. Sedamdeset i dva sata, i nastupa raspadljivost. To je razlog što On nije ostao tri dana. Umro je u petak popodne. Uskrsnuo je u nedelju ujutro. Ali, to je bilo unutar tih tri dana. U ta tri dana On će uskrsnuti, jer je verovao Božijoj Reči.

35 Tu je On išao. Gde je išao kada je otišao? Biblija kaže: "On se uzdiže." Otišao je propovedati dušama koje su bile u zatvoru, koje se nisu pokajale tokom patnje u danima Noje. Njegova duša, Njegov Duh, Njegova Teofanija Njegovog Vlastitog Bića, otišla je dole. Pratimo Ga. Da li biste Ga hteli pratiti večeras nekoliko minuta? Pogledajmo gde je otišao.

Upravo iza područja smrtnih bića prostire se područje demonskih sila. Ispod toga-upravo iznad toga prostiru se duše nepravednih. Ispod toga nalazi se sama sotonska vlast: pakao. Onda odmah iznad nas nalazi se Duh Sveti, onda ispod žrtvenika leže duše pravednih ljudi, a onda je Sam Bog. Jedan ide dole, drugi ide gore. Dva duha su ovde na zemlji i utiču na ljude na ovoj zemlji.

36 A kada je Isus umro... On ide gore, tamo dole. Mogu Ga videti tog petka popodne, nakon Njegove smrti, [Brat Branham kuca - urednik.] kuca na vrata područja izgubljenih. Pratimo Ga na trenutak. Vrata se otvaraju.

zapečaćen Duhom Svetim, da kada On pozove među mrtvima, ja ću odgovoriti na taj dan. Sahrinite me u Hrista, jer one koji su u Hristu Bog će dovesti sa sobom na taj dan.

22 Kako dolazimo u Hrista? 1. Korinćanima 12:13: "Jednim Duhom svi smo kršteni u jedno Telo i postajemo građani Kraljevstva Božijeg." Ispovedamo da smo samo putnici i tuđinci na ovoj zemlji, ne tražimo stvari sveta, već očekujemo dolazak blagoslovljenog Kralja da preuzme vlast od mora do morskog beskraja, kada On dođe u Svojoj slavi. Sigurno, mi očekujemo Njegov dolazak.

23 A onda nema sumnje u mom umu, a to je ono što je Isus imao na Svom umu kada je bio ovde na zemlji, ta nepogrešivost Božije večne Reči. Jer znamo da u Njemu prebiva punina Božanstva Telesno. Celo Božanstvo bilo je u Njemu. On je bio i Otac, i Sin, i Duh Sveti, ali je prebivao u ljudskom obličju, Božija teofanija, velika slika Boga na koju je načinio čoveka, a onda ga stavio na zemlju... On je imao telo. Bog nije bez tela. Bog ima telo i ono izgleda kao čovek. Mojsije ga je video. Drugi su ga videli i ono izgleda kao čovek.

A to je samo impresija, to je ono šta je to. I sve na zemlji: lepota, ljupkost, lepota prirode, nije ništa drugo već odgovor na mnogo bolje od toga šta nas čeka kada napustimo ovaj svet. Jer sve na zemlji je uzorak onoga što je na nebu. Sve što je dobro, sve što je pravedno, sve što je lepo, drveće, ptice, sve je samo uzorak onog što je na nebu.

Naš vlastiti život je samo uzorak. To je samo senka, a ne realna stvar. To je negativna strana. Potrebna je smrt da se slika razvije, da nas vrati nazad u teofaniju iz koje smo došli. Onda u uskrsnuću mi dolazimo nalik Njemu, uskrsnom telu. Kako divno. Ne samo divno, već je to stvarno svečana istina Božije večne Reči, da ćemo biti kao On.

24 Zapazite, evo, Isus, opunomoćen svom Božijom silom, ali kada je On sreo Satanu, on nikada nije koristio ništa od Svoje sile. On se samo pozivao na Reč. Jeste. Rekao je: "Pisano je: Čovek neće živeti samo o hlebu, nego o svakoj Reči što izlazi iz Božijih usta."

Kako onda možete reći da možete ostati kod kuće i biti jednako dobar hrišćanin kao što biste bili u crkvi? Ne možete. Čitajte Reč. Duh Sveti se hrani od Reči. Biblija je Božija duhovna hrana za Njegovu crkvu. A Duh Sveti je onaj ko vam je donosi i stavlja u srce, a vi je zalivate sa zahvalnošću. A svako Božansko obećanje proizvešće upravo ono što je Bog rekao da će učiniti. Mora. To je Njegova Reč i to je Život.

25 Evo, zaboravio bih da sam trebao imati samo pola sata. Toliko mi je potrebno da dođem na ono što želim reći.

Ali zapazite Isusa u zadnjem satu ili dva Njegovog života. Mnoga-

mnoga proroštva su bila ispunjena.

Neko mi je rekao: "Brate Branham, ovo se mora dogoditi i ono se mora dogoditi."

Rekao sam: "To se može dogoditi u sat vremena."

Ako pročitate 22. Psalam i onda posmatrate Njegov čas umiranja na krstu, sada sam zaboravio koliko se izvanrednih proroštava ispunilo u poslednjih dva ili tri sata Njegovog života. Sigurno, "Proboli su moje noge i ruke. Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" i tako dalje, kao što je David povikao.

26 A još jedna stvar... Želim da zapazite istinu, nepogrešivi deo Božije Reči. Biblija kaže: "On čuva sve Svoje kosti, ni jedna neće biti slomljena." Jer u simbolu, pashalno jagnje je bilo simbol toga. Jagnje je moralo biti bez mane. Nije smelo biti polomljenih kostiju u jagnjetu. I u trenutku kada je On bio-kada je On umro, otišli su mu slomiti noge čekićem. I upravo pre... Pogledajte taj vrlo kritičan trenutak. Čovek s čekićem, spreman da udari njegove noge, ali Božija Reč kaže: "Ni jedna kost u Njegovom telu neće biti slomljena." Kako će se to dogoditi? Požurićemo.

27 Božija Reč je večna. Ako je Božija Reč toliko savršena, oni koji su u Hristu sigurno će ustati kao što je sigurno uskrsnuće. Bog je obavezan prema Svojim Rečima da vas isceli, kao što je da vas spasi. Jer On... To je Njegova Reč koja je obećala. To je Božija Reč i mi nemamo pravo oduzeti od Nje, već samo reći: "To je istina." Verujete u nju. Bez obzira šta se dogodilo, svejedno je verujte. Na isti način su i ostali morali verovati, a mi nismo isključeni iz toga. Bog je dao Palestinu Izraelu, ali su se oni morali boriti za svaki centimetar zemlje koju su dobili. Obećanje je vaše, ali morate se boriti za svaki centimetar koji zahtevate. Đavo će se pobrinuti za to, sigurno hoće.

28 Ali zapazite, kada su bili spremni slomiti noge našem Gospodu Isusu, da je čekić pogodio nogu i slomio je, Bog bi pogrešio. Ali nije bilo dovoljno đavola u celom mračnom paklu da dopusti da taj čekić udari to dragoceno telo. Jer je David, osamsto godina pre toga, rekao da neće biti niti jedna slomljena kost u Njegovom telu. Božija Reč mora ostati istina.

Ali, šta su oni onda učinili? Uzeli su koplje i zaboli ga u Njegov bok, a Krv i voda su potekli kako bi ispunili šta Biblija kaže: "Proboli su mi ruke i bok." Reč je bila ispunjena.

29 Dakle, kada je On umirao, o, kako strašan čas... Razmišljam o toj pesmi, i iskreno, užasno se osećam kad razmišljam o toj pesmi koju je pesnik napisao pre mnogo godina:

Ispucane stene i tamno nebo,

Moj Spasitelj je pognuo glavu i umro.

Razderani zastor otkrio je put,

U Nebesku radost i beskrajn dan.

I dok je On visio tamo, krvario i umirao, kada je On pognuo Svoju glavu... Sunce se toliko postidelo da gleda na smrtna stvorenja koja je Bog načinio na svoj lik, da mora platiti toliku cenu da ih otkupi. Sunce je odbilo gledati na zemlju u tom času. Mesec je bio toliko postidjen da se povukao sa svog mesta. A zvezde su okrenule leđa zemlji. Kako užasna stvar mora da je greh, kako je Bog morao postupiti s njim.

30 A videti te sveštenike koji su ismevali...a pljuvačka Mu je visila niz lice. Čovek Ga je trskom udario po glavi i rekao: "Ako si prorok, reci nam ko te udario." Jedan Mu je počupao bradu s lica i opalio Mu šamar, i hteo je da se On zauzme za Sebe.

On je rekao: "Da je moje Kraljevstvo s ovog sveta, odmah bih pozvao Svog Oca. On bi mi poslao dvanaest legija anđela."

To se moglo promeniti, ali kako je to mogao učiniti? On to jednostavno nije mogao jer su Njegova vlastita deca tražila Njegovu krv. Možete li zamisliti tatu, oca, a da njegova vlastita deca u tami traže krv svog vlastitog oca? To je razlog što nije mogao učiniti ništa više već umreti. Da nije, to bi bila propast za Njegovu decu. To bi bila propast za stvorenja. Ali, On je morao umreti da bi spasio Svoje ljude.

31 A kada je to učinio, kada je pognuo Svoju glavu, ova stara zemlja je zadrhtala. Mora da je imala živčani slom, jer Biblija kaže da je cela zemlja, od šest do devet sati, bila u tami...bila je preko cele zemlje. I zemlja se zatresla i stene su popucale. A hramski zastor se razderao od vrha do dna, cigle žrtvenika se preokrenule. Sin živoga Boga je umro. On je bio toliko mrtav da je Sunce to prepoznalo. Bio je toliko mrtav da je Mesec to prepoznao. Bio je toliko mrtav da su zvezde to prepoznale. Bio je toliko mrtav da je zemlja to prepoznala. Bio je toliko mrtav da su elementi to prepoznali, atmosfera je to prepoznala. Sve je moralo znati da je to bio Božiji Sin. Jer Božija Reč nije mogla izneveriti. On je bio obećan od Edenskog vrta, Seme koje će zatirati zmijčevu glavu.

32 Sada, šta Mu se dogodilo? Gde je On otišao kada je napustio krst i završio u grobu Josipa iz Arimateje?

Bio je toliko siromašan da nije imao gde položiti Svoju glavu. Rođen je u jaslama s ružnim imenom koje Ga je pratilo, kao vanbračno dete. Smejali su mu se, izrugivali Ga, ismejavali na zemlji. Bio je ismevan i odbačen. A kada je On umro, morao je umreti kapitalnom kaznom između dva lopova. A nisu Ga imali gde sahraniti, te je sahranjen u tuđi grob. Sam Bog s neba došao na zemlju... Šta mi mislimo ko smo mi kada moramo